

Arrest

nr. 164 654 van 24 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 april 2015 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 24 april 2014 verklaarde de verwerende partij verzoeksters aanvraag tot verblijfsmachtiging onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tôt verblijf die op datum van 08.04.2015 werd ingediend door :

[...]
en kind [...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene haalt aan reeds geruime tijd in België te blijven. Hieromtrent dienen wij te stellen dat dit onmogelijk aanvaard kan worden als een buitengewone omstandigheid. Er werd haar op 13.08.2008 en op 20.02.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Het principe wordt gehanteerd dat betrokkene in eerste instantie de verplichting had om zelf gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene diende alles in het werk te stellen om aan haar wettelijke verplichting om het land te verlaten te voldoen en bijgevolg diende zij in de eerste plaats zelf alle stappen te ondernemen om rechtstreeks of via een derde land naar haar herkomstland terug te keren of naar een land waar zij kan verblijven. De bewering dat zij alhier geruime tijd zou verblijven kan dus onmogelijk aanvaard worden als buitengewone omstandigheid daar betrokkene zelf verantwoordelijk is voor deze situatie.

Wat de elementen van integratie en het centrum van haar belangen in België betreft, deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Verder verwijst betrokkene naar de banden met België en het Belgische volk. Ook dit behoort tot de gegrondheid en wordt in deze fase niet behandeld.

Het feit dat betrokkene haar aanvraag dient in te dienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor haar verblijfplaats of plaats van oponthoud in het buitenland is enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Verzoekster haalt aan dat haar kind hier naar school gaat en een schooljaar dreigt te verliezen. Ter staving hiervan legt zij een inschrijvingsbewijs voor. Het feit dat haar kind hier naar school gaat, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkene niet aantoonde dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is. Bovendien dient er op gewezen te worden dat de verplichte scholing van het kind steeds plaats vond in illegaal verblijf. Hierbij kan bijgevolg opgemerkt worden dat het de ouder is die de belangen van het kind heeft geschaad door zich te nestelen in dergelijk verblijf.

Betrokkene verwijst naar een religieus oorlog in haar land van herkomst. Zij verwijst naar Boko Haram die diverse dodelijke aanslagen heeft gepleegd. Betrokkene verwijst naar een algemene situatie doch brengt echter geen concrete op haar persoonlijke situatie betrekken feiten aan.

Wat het aangehaalde argument betreft dat betrokkene nooit in contact is gekomen met de Belgische ordediensten dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Betrokkene stelt in haar schrijven van 06.03.2015 dat zij en haar dochter medische problemen zouden hebben. Deze bewering wordt niet gestaafd. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfs-

machtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procédure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven (RVV Arrest nr. 75.380 van 17.02.2012 en RW Arrest nr. 80.233 van 26.04.2012).

Wat het argument betreft dat haar dochter in België geboren is en alleen België kent dient opgemerkt te worden dat het slechts een tijdelijke verwijdering van het grondgebied betreft. Van zodra immers betrokkene zich in haar land van herkomst in het bezit heeft gesteld van de documenten vereist om tot binnenkomst in het Rijk te worden toegelaten, staat het haar en haar dochter vrij zich opnieuw naar België te begeven.

Wat de vrees tot genitale verminking van haar dochter betreft, wederom betrokkene dient zich slechts tijdelijk naar haar land van herkomst te begeven teneinde een aanvraag in te dienen in het land van herkomst. Verder toont zij niet aan dat zij haar dochter niet kan beschermen tegen deze praktijk. De aanvraag kan gebeuren in het land van herkomst.“

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een enig middel werpt verzoekster op, “Schending van artikel 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van het beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het voorzichtigheidsbeginsel”

Verzoekster betoogt als volgt:

“Artikel 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen legt het bestuur nochtans de verplichting op om de genomen beslissing op afdoende wijze te motiveren. De opgelegde motivering moet in de akte zowel de juridische als de feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

de motivering moet afdoende, correct en niet tegenstrijdig zijn;

“de beslissing moet verbroken worden indien zij op een verkeerd motief berust (R.v.St. 27/11/1981, nr. 21.606, Arr. R.v.St. 1981, 1722).

In het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf verwees verzoekster naar een drietal elementen die als buitengewone omstandigheden dienden te gelden. Ze verwees vooreerst naar haar bijzondere banden met België. Daarnaast maakte ze melding van de algemene situatie van onveiligheid in haar land van herkomst. Ze legde vervolgens uit dat een eventuele terugkeer het verlies van het schooljaar met zich zou meebrengen.

Verzoekster verwijst naar haar bijzondere banden met België en met het Belgisch volk. verzoekster woont sedert geruime tijd ononderbroken in het Rijk. Haar banden met België zijn zo hecht dat het verbreken ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich kan meebrengen. De banden van verzoekster met haar land van herkomst zijn ondertussen verzwakt. In geval van terugkeer, zelfs tijdelijk, gaat ze haar weg in terugvinden in het land dat ze een tijd geleden al verlaten heeft.

Verzoekster verwijst tevens naar het feit dat haar land van herkomst thans te kampen heeft met een religieus oorlog. Het is algemeen geweten dat de islamitische groepering Boko Haram diverse dodelijke aanslag plegen met honderden doden tot gevolg. In geval van terugkeer naar haar land van herkomst loopt verzoekster het slachtoffer te worden van geweld.

Verzoekster verwijst tevens naar het feit dat haar kind [O.] als regelmatige leerling ingeschreven is in een school van het Nederlandstalige onderwijs. De terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst zou het verlies van het schooljaar van het kind betekenen.

Er dient vastgesteld te worden dat de verwerende partij geen rekening hield met de banden van verzoekster met België. Uit de bestreden beslissing blijkt nergens dat er met die elementen rekening werd gehouden.

De verwerende partij beperkte zich tot te stelling dat verzoekster geen gevolg had gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd. het loutere feit dat ze het bevel heeft gekregen om het grondgebied te verlaten sluit de mogelijkheid tot het creëren van een bijzondere band niet uit.

De verwerende partij had moeten onderzoeken in welke mate de banden van verzoekster met België al of niet sterk genoeg zijn.

Met betrekking tot de vrees van verzoekster voor geweld in haar land van herkomst dient tevens vastgesteld te worden dat de verwerende partij dit element niet ernstig genomen heeft.

De verwerende partij stelde dat verzoekster naar de algemene situatie van onveiligheid zonder te melden hoe dit een invloed kan hebben op haar persoonlijke situatie.

Er dient hierbij opgemerkt te worden dat de algemene gekende situatie van onveiligheid een negatieve invloed heeft op de bevolking in het algemeen. Verzoekster dient dan ook niet aan te tonen dat ze een mogelijk slachtoffer kan worden van geweld.

De verwerende partij heeft ten onrechte geoordeeld dat verzoekster diende aan te tonen dat ze als particulier slachtoffer kan worden van geweld. Verzoekster had dit bewijs in haar aanvraag reeds gegeven door te verwijzen naar de algemene situatie preciserend dat het kwetsieuzer geweld het leven van honderden inwoners heeft gekost.

Met betrekking tot het verlies van het schooljaar dient tevens opgemerkt te worden dat de verwerende partij ten onrechte beweert dat verzoekster diende aan te tonen dat het kind in Nigeria in kon studeren.

Het is algemeen geweten dat de schoolverandering in de loop van het jaar zeer negatieve gevolgen met zich meebrengt voor de leerling. Het kind van verzoekster volgt onderwijs van het Vlaamse gemeenschap. In geval van terugkeer in de loop van het schooljaar gaat ze niet alleen naar een nieuwe school moeten gaan maar de taal van het onderwijs gaat ook moeten veranderen. Het kind zou dan onmogelijk kunnen volgen zonder het lopend jaar te verliezen. De verwerende partij diende dan vast te stellen dat het verlies van het schooljaar mogelijk is. Dit verlies dient dan ook als een buitengewone omstandigheid beschouwd te worden.

Uit het voorgaande blijkt dat de bepalingen betreffende de formele motivering niet gerespecteerd werden. Uit het voorgaande blijkt dat de schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing zich opdringt.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, waarin wordt opgeworpen dat de motivering niet correct is, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Er is de Raad geen voorzichtigheidsbeginsel bekend. Aangezien verzoekster de verwerende partij verwijt met bepaalde elementen geen rekening te hebben gehouden, gaat de Raad ervan uit dat zij de schending beoogt op te werpen van de zorgvuldigheidsplicht.

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een vreemdeling een verblijfsmachtiging toe te kennen in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dient de gemachtigde van de staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, hetgeen betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoekster heeft ingeroepen om te verantwoorden waarom zij geen aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van oorsprong heeft ingediend, niet werden aanvaard of bewezen.

2.4. De bestreden beslissing stelt, *“Wat de elementen van integratie en het centrum van haar belangen in België betreft, deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980”*. Verzoekster kan dan ook niet dienstig stellen *“dat de verwerende partij geen rekening hield met de banden van verzoekster met België. Uit de bestreden beslissing blijkt nergens dat er met die elementen rekening werd gehouden.”* De betrokken afweging is deugdelijk en pertinent want in overeenstemming met vaste rechtspraak van de Raad van State. Dit rechtscollege stelde immers *“dat echter omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend.”* (RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Verwerende partij diende dan ook geen verder onderzoek te verrichten naar de sterkte van verzoeksters banden met België.

2.5. De bestreden beslissing stelt voorts, *“Betrokkene verwijst naar een religieus oorlog in haar land van herkomst. Zij verwijst naar Boko Haram die diverse dodelijke aanslagen heeft gepleegd. Betrokkene verwijst naar een algemene situatie doch brengt echter geen concrete op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aan.”* Dit is eveneens een deugdelijke afweging. Verzoekster is het hiermee niet eens en is van oordeel dat de verwerende partij ten onrechte vereist dat ze dient aan te tonen dat ze als particulier het slachtoffer kan worden van geweld. Echter, een aanvrager van een verblijfsmachtiging om humanitaire redenen dient omstandigheden aan te tonen die het in zijn hoofde moeilijk maken om deze aanvraag in het land van oorsprong in te dienen. Derhalve volstaat het niet om op summere wijze te verwijzen naar een algemene situatie in het land van herkomst zoals verzoekster het blijkens haar in punt 1.1. bedoelde aanvraag gedaan had, namelijk *“Verzoekster verwijst tevens naar het feit dat haar land van herkomst thans te kampen heeft met een religieus oorlog. Het is algemeen geweten dat de islamitische groepering Boko Haram diverse dodelijke aanslag plegen met honderden doden tot gevolg. In geval van terugkeer naar haar land van herkomst loopt verzoekster het slachtoffer te worden van geweld.”*

2.6. De bestreden beslissing stelt, *“Verzoekster haalt aan dat haar kind hier naar school gaat en een schooljaar dreigt te verliezen. Ter staving hiervan legt zij een inschrijvingsbewijs voor. Het feit dat haar kind hier naar school gaat, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkene niet aantoont dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is.”* Verzoekster brengt hiertegen in: *“Het is algemeen geweten dat de schoolverandering in de loop van het jaar zeer negatieve gevolgen met zich meebrengt voor de leerling. Het kind van verzoekster volgt onderwijs van het Vlaamse gemeenschap. In geval van terugkeer in de loop van het schooljaar gaat ze niet alleen naar een nieuwe school moeten gaan maar de taal van het onderwijs gaat ook moeten veranderen. Het kind zou dan onmogelijk kunnen*

volgen zonder het lopend jaar te verliezen. De verwerende partij diende dan vast te stellen dat het verlies van het schooljaar mogelijk is. Dit verlies dient dan ook als een buitengewone omstandigheid beschouwd te worden. Verzoekster kan echter niet gevolgd worden in haar kritiek. Immers verplicht de bestreden beslissing haar er niet toe midden in het schooljaar te vertrekken naar het land van herkomst. Verzoekster kan daarover overleg plegen met de verwerende partij. Verzoekster kan na de beëindiging van het schooljaar terugkeren en haar dochter hierop voorbereiden, desgevallend met taalcursussen voor zover verzoeksters dochter de taal van het land van herkomst niet zou beheersen. Verzoeksters dochter is nog een jong kind van 9 jaar dat kan worden geacht zich snel aan te passen aan haar land van herkomst, m.i.v. de taal waarin onderwijs verstrekt wordt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA